

**Průmyslové hořlavé prachy. Metody zkoušení
STANOVENÍ NEJNIŽŠÍ TEPLoty VZNÍCENÍ
USAZENÉHO PRACHU**

ČSN 01 5140 část 2

JK -

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Combustible dusts. Methods of testing. Determination of the lowest ignition limit of deposited dust

Tato norma platí pro stanovení nejnižší teploty vznícení usazeného prachu ($t_{\min}^n$) ve °C, mimo látky, které se teplem snadno taví, sublimují, prudce vzněcují či vybuchují (tyto se měří modifikovanou metodou v muflové peci, vyhodnocení je shodné).

Při zkoušce se musí dodržet všechna ustanovení části 1 ČSN 01 5140.

Účel zkoušky

1. Nejnižší teplota vznícení usazeného prachu je kritériem iniciovatelnosti disperzní směsi v technologických zařízeních s výskytem usazeného prachu. Metoda se používá k určení bezpečné pracovní teploty v zařízeních a provozovnách s výskytem prachu.

Podstata zkoušky

2. Vzorek prachu se zahřívá v peci s přívodem vzduchu. Teplota pece a vzorku se snímá termočlánky. Z průběhu změny teploty vzorku se vyhodnocuje teplota vznícení.

Zkušební zařízení

3. Na zkoušku je třeba:

Vertikální elektricky vyhřívaná pec o vnitřním průměru nejméně 40 mm a výšce 200 mm, s možností regulace teploty do 450 °C. Ve dně pece je zabudováno zařízení pro přívod vzduchu.

Termočlánky do 800 °C (např. FeKo) s měřícím registračním přístrojem (např. bodový zapisovač Zepakord).

Nosič termočlánků a pouzdra se vzorkem prachu.

Válcové pouzdro na vzorek prachu o průměru 22 mm, výšce 30 mm, zhotovené z kovového síta. Dno má délku strany oka 0,071 mm, svislá válcová stěna má délku strany oka 0,1 až 0,5 mm.

Účinnost od:
1.7.1986

24252

-- Vynechaný text --